

7. Jozef

Dnes chceme rozprávať o jednom z tých dvanástich synov, ktorých mal Jakub. Minule sme si hovorili, že Jakub všeličo povysťrájal. Nerobil vždy všetko tak ako sa malo.

Viete mi povedať, ako Jakub získal požehnanie od otca? Klamstvom, podvodne ho získal, namiesto svojho brata, ktorý sa volal Ezau. Jakub ho oklamal za pomoci svojej mamy. A Pánu Bohu sa to nepáčilo. Mama svojho syna viac už neuzrela, lebo Jakub musel utiecť pred hnevom svojho brata. A sám si vytrpel v cudzine, kde musel dlho pracovať, aby si mohol vziať svoju milovanú Ráchel. Dvadsať rokov musel odrobiť. Aj on bol podvedený, ako keby sa mu to istým spôsobom vrátilo. Ale nakoniec sa s Ezaum zmierili, udobrili a to je dobre. Aj vy v rodine, súrodenci, vždy sa zmierte. Jakuba potom Pán Boh požehnal, že mal dvanásť synov. A jeho obľúbeným synom bol jeden z tých dvanástich, ktorý sa volal Jozef. Bol v poradí jedenásty syn, ktorého mal Jakub najradšej. Keď sa narodil, Jakub bol šťastný, že má syna, tak mu dal meno Jozef, ktoré znamená: „nech ešte Pán pridá.“ A Pán Boh ho vypočul a dal mu ešte jedného syna, najmladšieho z tých dvanástich a ten sa volal Benjamín. Aj v rodine sa tomu najmladšiemu povie: „Ty si taký Benjamínko.“ Aj ja som v rodine Benjamín, najmladší. Mám ešte dvoch bratov, ale ja som najmladší. Tak meno Jozef znamená: „nech Pán ešte pridá.“

Jakub ho mal tak rád, že mu dal osobitne ušití pestrofarebné šaty. Ostatní bratia naňho žiarlili: „Otec ťa má radšej, lepšie veci ti kupuje, uprednostňuje ťa...“ Všimnite si, že ten Jakub akoby pozabudol na svoju vlastnú mladosť, že opakuje niektoré chyby, že aj jemu sa to vrátilo, keď mamina jeho uprednostňovala pred Ezaumom. A on to tiež tak robil. To je pre vás rodičia upozornenie. Neuprednostňujeme v rodine jedného pred druhým, lebo potom je z toho veľa nešťastia a výčitiek. Ale pamätajte chlanci a dievčatá, že rodičia vás všetkých, ktorí ste doma, majú rovnako radi. Od najstaršieho po najmladšieho. Všetci je to tak rodičia? Kývajte tými hlavami, nech deti vidia, že to pravda. Vidíte deti, rodičia súhlasia. Oni majú všetkých rovnako veľmi radi.

Jakub mal Jozefa najradšej a Jozef bol obdarený jednou zvláštnou schopnosťou, ktorú mu dal Pán Boh. Viete akou? Vedel vykladať sny. Áno, od Pána Boha mal taký zvláštny dar, že vedel vykladať sny. A on svojím bratom povedal: „Sníval sa mi sen, bratia moji. Že sme boli na poli a robili sme snopy.“ Viete čo sú to snopy? Snop môže byť vyrobený z trávy, jačmeňa, obilia, pšenice a keď stebľá dáme dohromady, vytvoríme snop. „A ja som mal taký sen, že môj snop bol v strede a vaše snopy sa klaňali tomu môjmu. Vaše padli na zem a klaňali sa tomu môjmu snopu.“ Ako reagovali nato jeho bratia? Potešili sa? Nie. Nahnevali sa. Povedali: „Čo sa Ty nad nás vyvyšuješ? Myslíš, že my sa ti tu budeme klaňať? A ty najmladší sa budeš vyvyšovať nad nás?“ Potom mal Jozef ďalší sen a hovorí: „Mal som ďalší sen. Snívalo sa mi, že mesiac, hviezdy a slnko sa okolo mňa obkolesili a všetky sa mi klaňali.“ Bratia ho zato nemali radi.

Raz keď prišiel Jozef za nimi na pole, kde pásli stádo, tak sa ho rozhodli predať do otroctva. „Konečne sa ho zbavíme, veď sa nad nás vyvyšuje, ponížuje nás, myslí si, že sa mu budeme klaňať!“ Toto, čo bratia urobili je veľké zlo, ťažký hriech. Predali vlastného brata do Egypta, do otroctva, za dvadsať strieborných. A Jozef sa ocitol na dvore jedného bohatého pána, ktorý mal svoju manželku. Jozef bol veľmi šikovný, múdry, obdarený Božím Duchom a on sa zapáčil tej manželke pána. Ona ho chcela zviest' na hriech a Jozef sa ubránil: „Nie! Veď ty si vydatá! Veď máš manžela, ktorý ťa má rád. To ja nikdy neurobím môjmu pánovi, žeby som ho podviedol s jeho manželkou. Nech ma Pán Boh chráni.“ Jozef bol statočný, odolal pokušeniu. Ale tá manželka sa nahnevala a všetko to obrátila úplne naopak. Prišla za manželom a povedala mu: „Predstav si, ten Jozef, ten tvoj obľúbený správca, čo si ho tak vážiš. On ma chcel zviest'.“ On jej uveril a Jozefa hodil do väzenia.

Jozef bol nevinný a skončil vo väzení. Možno práve tam v samote rozmýšľal, možno si tam uvedomil, že ani on v živote neurobil všetko dobre. Že aj on sa v živote príliš vyvyšoval nad svojich bratov.

A tam vo väzení ho Pán Boh obdaril vykladaním snov. Mal tam spoluväzňov. Jeden bol čašník a druhý pekár. A oni mu hovorili: „Mali sme sny Jozef, pomôžeš nám ich vyložiť?“ A Jozef mal dar vykladať sny. Pekárovi predpovedal na základe sna, že sa dostane na slobodu, ale potom, že odvisne. A čašníčkovi predpovedal, že dostane slobodu a bude posluhovať faraónovi. A to sa naozaj stalo. Obidvoch prepustili, jeden skončil na šibenici a čašník sa dostal do služby faraóna. A tam už pokračuje príbeh, ako sme ho dnes počuli v prvom čítaní, o tom, že faraón v Egypte mal sen.

Čo sa to snívало faraónovi? O kravách a o klasoch. Sedem bolo tučných a sedem bolo chudých. A tie chudé kravy zožrali tie tučné, ale nič sa nezmenili. A tie chudé klasy zožrali tie tučné, ale nič sa nezmenili. Nepomohlo im to. A Jozef dal tomu faraónovi vysvetlenie. Čo to znamenalo, sedem tučných a sedem chudých kráv? Jozef vysvetľuje: Sedem tučných, to bude sedem úrodných rokov, bude sa nám dariť, bude úrody, bohatstva, budeme sa mať dobre. Ale po tých siedmych tučných, úrodných, bohatých rokoch, príde sedem neúrodných, slabých. Nič sa neurodí, bude hlad, budeme sa mať zle. A čo poradil Jozef tomu faraónovi? Čo mal urobiť? Ako sa má zariadiť? „Keď sa budeme mať dobre, odkladajme do zásoby. Neprejedzme všetko. Neporozhadzujme to všetko, že máme dosť, tak si užívajme. Dajme nabok, aby sme ušetrili, lebo keď príde tých sedem neúrodných ťažkých rokov, budeme to mať v zásobe.“

Jozef bol veľmi múdry. To platí aj pre nás, aj pre našu dobu, aj pre naše časy. Aj vy doma, keď sa máte dobre, šetrite, odkladajte, lebo môžu prísť časy, keď sa nebudeme mať tak dobre. Keď sa máte dobre, keď sa vám darí, rozdeľte sa s druhým, s tým, ktorý sa tak dobre nemá. Majte dobré srdce. To sa stalo v Egypte. Naozaj sa splnilo to, čo povedal Jozef. Prišlo sedem chudobných ťažkých rokov a vtedy ľudia prichádzali do Egypta prosiť o obilie, potraviny... a prišli tam aj Jozefov bratia. Ale to už boli dávne roky, čo nevideli Jozefa. Postavili sa pred neho, aby pýtali od neho potraviny a Jozefa nespoznali. To už boli roky, Jozef sa zmenil, mal pekné egyptské šaty... ale potom sa im dal spoznať. A všetkých ich vystískal od radosti. „To som ja Jozef, váš brat, čo ma nepoznáte?“ Oni plakali a hanbili sa. Viete prečo sa hanbili? Keď ho spoznali, hanbili sa pred Jozefom. Prečo? Čo mu to vyviedli? Pretože ho predali do otroctva. A Jozef im povedal: „Netrápte sa. Ja som vám už odpustil. To Pán Boh zariadil tak, aby som prišiel do Egypta, že aby som vám potom pomohol a zachránil vaše životy a rodiny.“

Viete čo je na tom krásne, chlanci a dievčatá? My sa niekedy bojíme, ako sa to bude ďalej diať, či sa nám to všetko podarí, ako to bude... Dôverujme Pánu Bohu. Pán Boh všetko dokáže obrátiť na dobré. Aj vtedy, keď sa nám to nezdá, keď sme v úzkosti a nevieme ako nám bude. Tak takto aj Jozef dôveroval. Bol aj vo väzení, predaný do otroctva, ale dôveroval Pánu Bohu, že Pán Boh dokáže všetko zlé obrátiť na dobré. A to povedal aj svojim bratom: „Pán Boh to takto plánoval, aby ja som vám zachránil životy, aby

ste tu prišli a mali dostatok potravín, keď príde hlad.“ Toto pamätajte aj my. Od Jozefa sa môžeme učiť takej dôvere. Niekedy môžeme skončiť zle. Môžu nás nespravodlivo odsúdiť, obviňovať, aj nám sa to možno stalo, že setra, brat hovoril nepravdu, že žalovali na nás... a my sa bránime: „Ale ja som to neurobil.“ Aj tak ste možno dostali trest od rodičov. Ale nebojte sa to aj prijať. Pán Boh to obráti na dobré, On to požehná. Aj Jozef si vytrpel, ale Pán Boh ho zato požehnával.

Tak toto je príbeh Jozefa , ktorý si tu na náš rodokmeň zavesíme. Jozef, ktorý mal dar od Pána Boha vykladať sny. Ešte jednu vec vám poviem. Aj vy chlapci a dievčatá máte talenty od Pána Boha. Niektorí vie pekne spievať, niektorí vie pekne kresliť, niektorí je veselý, že vie rozveseliť toho druhého, zabávať, niektorí má samé jednotky, dobre sa učí... ďakujte zato Pánu Bohu. Nikdy si nenamýšľajte, ako Jozef zo začiatku, že vy sa mi budete klaňať, lebo ja mám takýto dar, a vy ste hlupáci, lebo vy to neviete a ja to viem. Toto sa Jozefovi potom vrátilo. Keď máte nejaký dar, nejaké nadanie ďakujte Pánu Bohu. Nenamýšľajte si o sebe. Buďte pokorní, využívajte tie dary, ale aj pre toho druhého, pre kamarátov, pre kostol. Som rád, že tu máme miništrantov, ktorí nám pekne miništrujú, lebo majú dar. Môžu nám tu pomáhať pri oltári a keď budete chcieť ďalší, tak prídte. Aj takto môžete svoj dar vložiť do služby Pánu Bohu a druhým. Keď viete pekne spievať, máme aj zbor, prídte. Máte talent, dar, treba ho zapojiť. Aj dospelí pamätajte, že Pán Boh nám dal veľa darov. Nikdy nebudme na ne pyšní. Vždy budme pokorní a ďakujme Pánovi za tieto dary. A učme sa tieto dary podeliť druhým. Tak ako Jozef, pomohol faraónovi, zachránil krajinu, vďaka daru, ktorý mal od Pána Boha. Jozef ten dar použil na dobrú vec. Aj vy svoje nadanie, talenty, vždy používajte na dobrú vec, na pomoc druhým a Pán Boh vás zato bude vždy požehnávať.

Úloha pre deti:

1 Čo sa môžeme naučiť od Jozefa? Najprv si vymaľuj každé druhé písmeno, potom vypíš:

a) každé druhé písmeno – začni druhým:

.....
.....

b) každé druhé písmeno - začni prvým:

.....
.....
.....
.....

P J E O V Z N E Á F V O I V E E R V A L P A O S S T L N U O Š S N T O I S S Ť Ú V V
O E Č Ľ I K P Ý Á M N V O Z V O I R T O R M P P E R Z E L Ź I I V V O O S T Ť